Dosar nr. 1-211/2023
PIGD 1-23077574-15-1-30052023

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

19 decembrie 2023 **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de judecată în componența:
Președintelui ședinței, judecător Aliona Sârbu
Grefierului Porumbescu Ana, Mocanu Cristina, Elena Donea,
Cu participarea:
Procurorului Cara Mihail
Apărătorului inculpatului, avocat Eugen Grosu
În lipsa inculpatului Raileanu Nicolae, care a solicitat prin cererea din data de 22.08.2023 examinarea cauzei în lipsă

a judecat în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui

Raileanu Nicolae *****născut la *****, domiciliat în r. Cahul s. *****, cetăţean al *****, IDNP *****, su*****

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal

Date cu referire la cauza penală şi examinarea acesteia.

Prezenta cauză penală a fost intentată la data de 17.05.2023, de către IP Cahul în conformitate cu prevederile art.264[1] alin.(3) Cod penal(f.d.1).

Raileanu Nicolae***** la data de 17.05.2023 a fost pus sub învinuire în baza art.264[1] alin.(3) Cod penal(f.d.44-45).

În privința inculpatului Raileanu Nicolae *****, la faza de urmărire penală cât și în timpul judecării cauzei în instanța de judecată, nu au fost aplicate careva măsuri de preventive.

Cauza penală a parvenit în instanţă la data de 30.05.2023, fiind judecată în ordinea procedurii generale, în perioada de la data de 30.05.2023 până la data de 19.12.2023, cu respectarea procedurii de citare legală.

Procurorul Cara Mihail, în dezbaterile judiciare, a solicitat a-l recunoaște pe Raileanu Nicolae *****, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal și a-i aplica, în numele legii, pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Totodată, a solicitat să fie încasate din contul inculpatului în beneficul statului cheltuielile judiciare în mărime de 28,85 lei. Corpurile delicte a solicitat a fi păstrate la materialele cauzei penale.

Apărătorul inculpatului, avocatul Eugen Grosu, în dezbateri judiciare, a solicitat emiterea unei sentințe de achitare în privința lui Raileanu Nicolae ***** deoarece lipsesc elementele consecutive ale infracțiunii imputate, și toate probele prezentate de acuzatorul de stat, la fel, nu dovedesc vinovăția acestuia.

Inculpatul Raileanu Nicolae *****prin cerere a solicitat examinarea cauzei penale în lipsa sa.

Instanța de judecată a admis cererea inculpatului **Raileanu Nicolae** ***** de examinare a cauzei penale în lipsa acestuia, ținând cont de faptul că nu fost constatate careva impedimente.

Urmare a examinării cauzei penale şi a probatoriului administrat de părţi, cercetat în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,

C O N S T A T Ă:

Partea descriptivă:

Raileanu Nicolae *****la data de 14 mai 2023, în jurul orelor 02:40, conducând mijlocul de transport de model ***** pe drumurile publice din satul *****, raionul Cahul, fiind suspect de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, a fost oprit și i s-a cerut să se supună testării alcoolscopice și examenului medical, însă conducătorul mijlocului de transport Raileanu Nicolae a refuzat categoric să se supună testării alcoolscopice, încălcând regulile circulației rutiere și anume:

- art.33 alin.(3) lit. c) din Legea nr.131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, care prevede că „Conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri si de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”,

- pct.11 lit. j) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care prevede că „Conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea poliţistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”.

Astfel, prin acţiunile sale Raileanu Nicolae *****e a săvîrşit infracţiunea de *„Refuzul, conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical”.*

Argumentele participanţilor la proces:

Inculpatul Raileanu Nicolae ***** în ședințele de judecată nu s-a prezentat, fiind depusă cererea prin care solicită examinarea cauzei penale în absența acestuia, aceasta a fost admisă de instanța de judecată.

La speță, instanța reține că **fiind audiat în calitate de bănuit** Raileanu Nicolae ***** **în cadrul urmării penale** a refuzat să dea declarații (f.d.34).

Fiind audiat în calitate de învinuit Raileanu Nicolae***** s-a folosit de dreptul de a tăcea și a refuzat să dea declarații.(f.d.46).

Audiind poziţia participanţilor la proces, instanța în temeiul art. 321 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, având la bază cererea inculpatului, a dispus examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa inculpatului este admisă de CtEDO în condițiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoștință materialele cauzei.

Fapta reţinută în sarcina inculpatului este confirmată prin declarațiile martorilor, inclusiv:

Martorul Moraru Nicolae în ședința de judecată a declarat că, activează în funcție de ofițer superior al IP Cahul. N-ui este cunosc Raileanu Nicolae, însă a făcut cunoștință cu el în timpul serviciului, cunoaște că este învinuit în baza art.264[1] aln.(3) Cod penal. Astfel, aflânu-se în serviciu de noapte cu colega de serviciu Chise Mihaela, la data de 14.05.2023 în jurul orelor 02.40 au primit o înștiințare telefonica, după care sa-u deplasat în satul *****, unde au constat ca la volanul unui mijloc de transport de model „*****” se afla Railean Nicolae, în stare vizibil de ebrietate de la care se simțea

miros de băuturi alcoolice. Au solicitat actele de identitate la verificare și la-u întrebat daca a consumat băuturi alcoolice, el a recunoscut că a consumat, i-au propus să fie supus testării alcoolscopice la care Raileanu Nicolae a refuzat categoric. De asemenea i-au propus sa-i fie prelevate probe biologice la care Raileanu Nicolae iarăși a refuzat. Intre timp el l-a audiat pe Guian Constantin, care i-a comunicat că împreună au consumat băuturi alcoolice, după care Raileanu Nicolae sa urcat la volanul mijlocului de transport. A înregistrat video aceasta situație, după care OUP a preluat aceasta înregistrare. La volan era Raileanu Nicolae din spusele lui Guian Constantin. Înregistrările video s-au efectuat cu telefonul mobil personal.

Martorul Șarban Dumitru în ședința de judecată a declarat că, activează în funcție de ofițer superior al IP Cahul. N-ui este cunosc Raileanu Nicolae, însă a făcut cunoștintă cu el în timpul serviciului cunoaște că este învinuit în baza art.264^1 aln.(3) Cod penal. Astfel, aflânu-se în serviciu de noapte la data de 14.05.2023 în jurul orelor 01;40-01;50, a observat un mijloc de transport, care se deplasa din direcția frontierei spre s. ***** și l-a stopat. La volan era Raileanu Nicolae, cu el în automobil, mai era încă o persoana, numele nu îl ținte minte, se simțea miros de alcool de la ambii, Raileanu Nicolae avea un comportament neadecvat. Au raportat situația data superiorilor săi și a apelat la IP Cahul, pînă la parvenirea angajaților IP Cahul, la fata locului, i-a explica atât lui Raileanu Nicolae cât și celui de a doua persoană Guian Constantin ca au încălcat regimul aflării în zona de frontiera pe timp de noapte fără aviz prealabil. A întocmit 2 procese-verbale contravenționale . Ulterior, a venit echipajul de politie și a fost prezent și la documentarea cazului. A mai comunic că vazând ca vine echipajul de politie Raileanu Nicolae sa urcat la volanul mijlocul de transport și a dorit să plece de la fata locului, însă la timp a fost stopat. A văzut faptul că când i s-a cerut lui Raileanu Nicolae sa fie testat alcoolscopic acesta a refuzat.

Martorul Chise Mihaela în ședința de judecată a declarat că, activează în funcție de ofițer superior al IP Cahul. N-ui este cunosc Raileanu Nicolae, însă a făcut cunoștintă cu el în timpul serviciului cunoaște că este învinuit în baza art.264^1 aln.(3) Cod penal. Astfel, aflânu-se în serviciu de noapte la data de 14.05.2023 în timpul orelor de serviciu împreună cu colegul de serviciu Moraru Nicolae, au primit un apel telefonic de la112, precum că în s.***** de către un echipaj al poliţiei de frontieră a fost stopat un mijloc de transport de model „*****”, conducătorul căruia vizibil era în stare de ebrietate. Când sa-u deplasat la faţa locului au stabilit că la volanul mijlocului de transport se afla inculpatul Raileanu Nicolae şi alături de conducătorul auto pe bancheta din faţă se afla o persoană de gen masculin, însă nu-i ţine minte acum numele acestuia. În timpul discuțiilor cu inculpatul se simţea miros specific de alcool, Raileanu Nicolae a recunoscut că a consumat o bere, totodată a mai adăugat că a condus mijlocul de transport doar pe baltă nu și prin localitate sau pe drum public. I s-a propus să fie supus aparatului ,,Drager” însă a el refuzat să fie testat, fapt pentru ce au documentat refuzul de la testare. Inculpatului i s-a explicat drepturile şi obligațiile. Au fost efectuate înregistrări video de către colegii de la poliția de frontieră. Colegul său Moraru Nicolae a efectuat înregistrarea video cu momentul refuzului de la testare.

Cu referire la **martorul acuzări Guian Constantin**, deși instanța a acordat un termen rezonabil procurorului să asigure prezența acestuia, martorul în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat, fiind admis demersul acuzatului de stat privind renunțul de la această probă.

În susținerea învinuirii formulate, pe componența de infracțiune prevăzută de art. 264^1 alin.(3) din Codul penal, partea acuzării a prezentat următoarele probe administrare la urmărirea penală și examinate în ședința de judecată:

Procesul-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă, din 16.05.2023.(f.d.3).

Procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică (în caz de refuz/eschivare de la testare) din 14.05.2023. (f.d.7).

Ordonanța şi procesul-verbal de ridicare din 18.05.2023 a imagini video din 14.05.2023 pe suport video „CD".(f.d.23-24).

Procesul-verbal de examinare a obiectului suport video „CD" (a înregistrării video 14.05.2023)din 18.05.2023. (f.d.25-26).

Procesul-verbal de examinare a obiectului suport video „CD" (a înregistrării video 11.05.2023). (f.d.27).

Aprecierea instanței de judecată:

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, *judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.*

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) din Codul de procedură penală, *sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate în modul corespunzător.*

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, *sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanța de judecată în absența lor.*

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Instanța de judecată reține că, potrivit legii naționale, a practicii judiciare, dar şi a exigențelor impuse de jurisprudența CEDO, o hotărâre de judecată trebuie să fie motivată, obligația de motivare făcând parte din setul garanțiilor stabilite pentru un proces echitabil. Obligația de a motiva sentința, constă în necesitatea de stabilire a adevărului. Sentința se motivează în mod consecvent şi trebuie să se bazeze pe probatoriul administrat şi cercetat în ședința de judecată şi nu pe „*argumente*", pretinse judecății de valoare, așa după cum este în speță.

Astfel, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, a stabilit fapta incriminată de lege ca infracțiune, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală, *concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.*

Vinovăţia persoanei se stabileşte în cadrul unui proces cu respectarea garanţilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă şi stabilirea vinovăţiei. Sarcina probaţiunii aparține părţii acuzării.

Legea procesual-penală stabilește că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăţia persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Totodată, Curtea europeană a drepturilor omului, în jurisprudența sa, statuează că, principiul prezumției de nevinovăție impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconceputǎ că inculpatul a săvârșit fapta incriminată; sarcina probei revine acuzării şi orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate.

În plus, acuzarea are obligaţia de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzaţii i se aduc – pentru a-i oferi ocazia să îşi pregătească şi să îşi prezinte apărarea în mod corespunzător – şi de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declaraţie de vinovăţie (Barberà, Messegué şi Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77; Janosevic împotriva Suediei, pct. 97).

Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este transferată de la acuzare apărării (Telfner împotriva Austriei, pct. 15).

Potrivit prevederilor art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, *probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanţă, iar conform dispoziţiei art. 100 alin. (4), toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv.*

Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În temeiul prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nicio probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.*

Instanța apreciază că probele enumerate supra, în ansamblu, confirmă vinovăția lui Raileanu Nicolae ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) Codul penal, deoarece conținutul acestora indică incontestabil asupra faptului că, anume inculpatul la data de la data de 05 februarie 2023 aproximativ la orele 21.45 min., deținînd permisul de conducere, a condus automobilul de model ***** pe drumurile publice din satul *****, raionul Cahul, fiind suspect de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, a fost oprit și i s-a cerut să se supună testării alcoolscopice și examenului medical, însă conducătorul mijlocului de transport **Raileanu Nicolae a refuzat** categoric să se supună testării alcoolscopice, încălcând regulile circulației rutiere și anume, încălcând pct. 11) lit. j) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009.

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţa de judecată în sarcina inculpatului:

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, *procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății şi statului de infracțiuni, precum şi protejarea persoanei şi societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată.*

Alineatul (3) al aceluiaşi articol stabileşte că *organele de urmărire penală şi instanţele judecătoreşti în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere.*

Instanța de judecată remarcă că în privința inculpatului Raileanu Nicolae Nicolae a fost pornită urmărirea penală şi derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului şi libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura şi cauza acuzației, cât şi probele pe care se fundamentează acuzația, precum şi calificarea juridică care a fost dată faptei săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În conformitate cu art.51 din Codul Penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.*

Conform art.52 alin.(1) din Codul Penal *se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.*

În corespundere cu art.113 alin.(2) Cod Penal, *calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.*

În sensul art. 384 alin. (1) şi (4) Cod de procedură penală prevede că *instanța hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanţa îşi întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.*

Totodată instanța de judecată este obligată, prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală că la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată.

Relevante în acest sens sunt și prevederile art. 6 al CEDO și anume dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată.

La adoptarea sentinței instanța de judecată potrivit prevederile art. 385 alin. (1) pct. 1-4 Cod de procedură penală, trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: *1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.*

Conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele, conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța pune la baza hotărârii sale numai acele probe la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

Analizând declarațiile inculpatului în raport cu probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, concludenții, veridicității și utilității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de

judecată constată că dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului Raileanu Nicolae ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(3) Cod penal, a fost dovedită.

Standardul *dincolo de orice îndoială rezonabilă* (beyond reasonable doubt) a fost conturat în jurisprudența Curții Europene și presupune că pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (Bragadireanu v. România, 6 decembrie 2006; Orhan v. Turcia, 18 iunie 2002).

La caz, instanța reține că probatoriul administrat în cursul urmăririi penale în cauză și examinat pe parcursul cursul cercetării judecătorești a răsturnat fără incertitudine prezumția de vinovăție ai cărei beneficiar a fost inculpatul Raileanu Nicolae *****

Prin urmare, apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Raileanu Nicolae ***** pe componența de infracțiune prevăzută de art. 264[1] alin. (3) Cod penal a fost corect calificată după indicii calificativi, *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei.*

Probele prezentate, fiind cercetate în cadrul ședințelor de judecată, instanța le apreciază ca fiind pertinente, concludente și utile, deoarece au fost administrate cu respectarea cerințelor legislației procedural-penale și au legătura directă cu stabilirea circumstanțelor, care urmează a fi dovedite în prezenta cauză penală. Luate în cumul aceste probe, și analizate în ansamblu, denotă cu certitudine existența în acțiunile inculpatului Raileanu Nicolae Nicolae a faptei reținute în sarcina acestuia în partea introductivă a prezentei sentințe, săvârșite cu vinovăție.

Declarațiile martorilor acuzării Șarban Dumitru, Chise Mihaela și Moraru Nicolae sunt logice, consecvente, mai mult, ultimul au dat declarații din poziția reprezentantului statului care are misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor. Totodată, careva circumstanțe care ar pune la îndoiala credibilitatea acestor martori (cum ar fi interesul martorilor în condamnarea inculpatului, sau relații ostile) – nu au fost stabilite, împrejurările care permit instanței să le aprecieze aceste declarații ca veridice.

Poziția de nerecunoaștere a vinovăției, aleasă de inculpatul Raileanu Nicolae***** instanța o apreciază ca realizarea dreptului la apărare, fiind o tactică selectată în scopul eschivării de răspundere, odată ce ansamblul probelor administrate în susținerea învinuirii, cu certitudine dovedește săvârșirea faptei incriminate.

Faptul refuzului conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei se confirmă direct și indubitabil prin declarațiile martorului acuzării, probele scrise cercetate în ședința de judecată dar și prin înregistrarea video anexată la materialele cauzei penale.

Instanța reține că, infracțiunea prevăzută de art.264[1] alin. (3) din Codul penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul săvârșirii faptei prejudiciabile, iar obiectul juridic căruia îi aduce atingere îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier.

Prin urmare, în ședință de judecată s-a constatat cu certitudine că, inculpatul Raileanu Nicolae***** s-a refuzat de la testarea alcoolscopică, în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei, deci din momentul exclamării refuzului de către inculpatul Raileanu Nicolae *****, fapta s-a consumat.

În conformitate cu art. 2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, *prin testarea alcoolscopică, se înţeleg acţiunile angajatului Inspectoratului Naţional de Patrulare al Inspectoratului General al Poliţiei sau altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentraţiei de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic.*

Astfel, ***obiectul juridic*** *special* al acestei infracțiuni îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate.

În speță, ***latura obiectivă*** a infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (3) din Codul Penal, adică fapta prejudiciabilă, a fost realizată prin inacțiune, **și anume refuzul inculpatului de la testarea alcoolscopică.**

Fapta prejudiciabilă cunoaște trei modalități normative cu caracter alternativ. În esență, toate cele trei modalități se reduc la respingerea - expresă sau tacită - a efectuării testării alcoolscopice, a examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau a recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical. Variază doar nuanțele în care se realizează această respingere: refuzul presupune respingerea expresă; împotrivirea implică respingerea expresă, însoțită de opunerea de rezistență nonviolentă; eschivarea presupune respingerea tacită. În care anume modalitate din cele trei s-a realizat fapta prejudiciabilă, poate fi luat în considerație la individualizarea pedepsei.

Punctul 11 lit. j) al Regulamentului circulației rutiere*, stipulează obligația conducătorului mijlocului de transport să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat şi examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.*

Obligația enunțată reiese și din dispozițiile art. 33 alin. (3) lit. c) al Legii privind siguranța traficului rutier, potrivit cărora, *conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat şi a examenului medical de recoltare a probelor biologice, în vederea constatării alcoolemiei ori consumului de droguri şi de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare*.

Potrivit pct. 6) lit. a) și d) din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, examinării medicale se supun următoarele categorii de persoane: *a) persoanele la care în urma testării alcoolscopice s-a constatat o concentrație de alcool în aerul expirat, corespunzătoare stării de ebrietate cu grad avansat de alcoolemie; d) persoanele bănuite de consum de alcool, consum de droguri şi de alte substanțe ce provoacă ebrietate, care încalcă ordinea publică şi/sau care manifestă comportament agresiv şi violent, care refuză testarea alcoolscopică.*

La caz, potrivit declarațiilor martorului Moraru Nicolae depuse sub jurământ că *„la data de 14.05.2023 în jurul orelor 02.40 au primit o înștiințare telefonica, după care sa-u deplasat în satul *****, unde au constat ca la volanul unui mijloc de transport de model „*****” se afla Railean Nicolae, în stare vizibil de ebrietate de la care se simțea miros de băuturi alcoolice. Au solicitat actele de identitate la verificare și la-u întrebat daca a consumat băuturi alcoolice, el a recunoscut că a consumat, i-**au propus să fie supus testării alcoolscopice la care Raileanu Nicolae a refuzat categoric**. De asemenea i-au propus sa-i fie prelevate probe biologice la care Raileanu Nicolae iarăși a refuzat. Intre timp el l-a audiat pe Guian Constantin, care i-a comunicat că împreună au consumat băuturi alcoolice, după care Raileanu Nicolae sa urcat la volanul mijlocului de transport. A înregistrat video aceasta*

situație, după care OUP a preluat aceasta înregistrare. La volan era Raileanu Nicolae din spusele lui Guian Constantin. Înregistrările video s-au efectuat cu telefonul mobil personal" .

Totodată instanța reține declarațiile martorului Șarban Dumitru depuse sub jurământ că *„la data de 14.05.2023 în jurul orelor 01;40-01;50, a observat un mijloc de transport, care se deplasa din direcția frontierei spre s. ***** și l-a stopat. La volan era Raileanu Nicolae, cu el în automobil, mai era încă o persoana, numele nu îl ținte minte, se simțea miros de alcool de la ambii, Raileanu Nicolae avea un comportament neadecvat. Au raportat situația data superiorilor săi și a apelat la IP Cahul, pînă la parvenirea angajaților IP Cahul, la fata locului, i-a explica atât lui Raileanu Nicolae cât și celui de a doua persoană Guian Constantin ca au încălcat regimul aflării în zona de frontiera pe timp de noapte fără aviz prealabil. A întocmit 2 procese-verbale contravenționale . Ulterior, a venit echipajul de politie și a fost prezent și la documentarea cazului. A mai comunic că vazând ca vine echipajul de politie Raileanu Nicolae sa urcat la volanul mijlocul de transport și a dorit să plece de la fata locului, însă la timp a fost stopat.* ***A văzut faptul că când i s-a cerut lui Raileanu Nicolae sa fie testat alcoolscopic acesta a refuzat"***.

De asemenea, se mai reține declarațiile martorului Chise Mihaela depuse sub jurământ că *„la data de 14.05.2023 în timpul orelor de serviciu împreună cu colegul de serviciu Moraru Nicolae, au primit un apel telefonic de la112, precum că în s.***** de către un echipaj al poliției de frontieră a fost stopat un mijloc de transport de model „*****", conducătorul căruia vizibil era în stare de ebrietate. Când sa-u deplasat la faţa locului au stabilit că la volanul mijlocului de transport se afla inculpatul Raileanu Nicolae şi alături de conducătorul auto pe bancheta din faţă se afla o persoană de gen masculin, însă nu-i ţine minte acum numele acestuia. În timpul discuțiilor cu inculpatul se simțea miros specific de alcool, Raileanu Nicolae a recunoscut că a consumat o bere, totodată a mai adăugat că a condus mijlocul de transport doar pe baltă nu și prin localitate sau pe drum public. I s-a propus să fie supus aparatului „**l+-+-**, fapt pentru ce au documentat refuzul de la testare. Inculpatului i s-a explicat drepturile şi obligațiile. Au fost efectuate înregistrări video de către colegii de la poliția de frontieră. Colegul său Moraru Nicolae a efectuat înregistrarea video cu momentul refuzului de la testare"* este evidentă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(3) Cod penal.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (3) din Codul Penal, se exprimă prin intenția directă a inculpatului de a refuza de la testarea alcoolscopică, în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

Obiectul refuzului îl constituie efectuarea testării alcoolscopice, în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei sau a recoltării probelor biologice în cadrul acestui examen medical. În conformitate cu pct. 2 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova, nr. 296 din 16.04.2009, prin *testare alcoolscopică se înțelege acțiunile lucrătorului de poliție sau ale altei persoane abilitate, instruite în modul corespunzător, orientate spre stabilirea concentrației de alcool în aerul expirat la persoana testată, efectuate cu ajutorul mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic; prin examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi a naturii ei se înțelege complexul de acțiuni şi procedee cu caracter medical, stabilite prin actele normative ale Ministerului Sănătății, ce au drept scop determinarea şi evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate. Cât privește noțiunea recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, potrivit aceleiași prevederi normative, analiza de laborator reprezintă investigația de laborator ce are drept scop determinarea în probele biologice a concentrației alcoolului, a prezenței drogurilor și/sau a altor substanțe ce provoacă ebrietate. Așadar, scopul imediat al recoltării probelor biologice în cadrul*

examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate şi a naturii ei se exprimă în efectuarea analizei de laborator.

Reieşind din copia permisului de conducere eliberat pe numele lui Raileanu Nicolae Nicolae, se atestă că acesta este născut la 08.08.1988, este subiect al infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin.(3) CP. Or, subiectul infracţiunii specificate la este persoana fizică responsabilă care, la momentul săvârşirii infracţiunii, a atins vârsta de 16 ani.

Reieșind din toate aceste probe, instanța apreciază că situaţia de fapt este stabilită în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor corespunde situaţiei de fapt reţinute și sunt îndeplinite în cauză condiţiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracţiunii ce i se reţine în sarcină.

Astfel, prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală și apreciindu-le în sensul art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, instanţa de judecată constată vinovăţia lui Raileanu Nicolae Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal. Prin urmare, se stabileşte atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Raileanu Nicolae Nicolae la răspundere penală.

Cu referire la solicitarea apărătorului inculpatului Raileanu Nicolae*****e, avocat Grosu Eugen privind emiterea unei sentințe de achitare, instanța le apreciază ca fiind nefondate or din înregistrările video de pe CD-R cu înregistrări video din 14.05.2023, împachetat și sigilat în pachet, recunoscut în calitate de corp delict și atașat la cauza penală prin ordonanța OUP, se vizualizează cert și clar refuzul conducătorului mijlocului de transport Raileanu Nicolae*****de la testarea alcoolscopică, cele relatate de apărătorul este o interpretarea eronată a legii.

Deși apărarea a negat constant săvârșirea faptei în ședința de judecată, susținerea acesteia nu are suport probatoriu. Simpla afirmație a stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr, iar modalitatea de apărare utilizată, respectiv negarea realității evidente, nu poate influența convingerea bazată pe probe de necombătut. Prezumția de nevinovăție a inculpatului nu este absolută ci relativă, ea putând fi răsturnată prin orice mijloc de probă administrat în mod legal.

Reieșind din toate aceste probe, instanța apreciază că situaţia de fapt este stabilită în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor corespunde situaţiei de fapt reţinute și sunt îndeplinite în cauză condiţiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracţiunii ce i se reţine în sarcină.

Pe acest punct de analiză, instanța de judecată reiterează că motivele și circumstanțele invocate de către apărătorul inculpatului, avocatul Eugen Grosu în cererea sa în vederea emiterii unei sentințe de achitare se resping ca fiind neîntemeiate.

Individualizarea pedepsei inculpatului:

Conform art. 7 alin. (1) Cod penal *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

Conform art. 61 alin. (1) Cod penal *Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.*

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod

penal, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de judecată menționează că, conform art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului Cod. Aşadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancţiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice şi prevederile Părţii generale a Codului penal, în special a dispoziţiilor art. 90 Cod penal.*

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia *natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie, de asemenea, să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situația personală a acesteia.*

Astfel, instanța mai menționează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracțiunea săvârșită de către aceasta este una ușoară. În acest punct de analiză, instanța ține să mai specifice că, raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii cât și după aceasta, atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii.

La examinarea cauzei şi la determinarea pedepsei inculpatului instanța reține că circumstanțe atenuante în baza art. 76 din Codul penal nu au fost stabilite.

În conformitate cu prevederile art. 77 din Codul penal, nu au fost stabilite.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de judecată va ține cont și de personalitatea inculpatului Raileanu Nicolae care, potrivit revendicării, anterior a fost judecat cu antecedente stinse /f.d. 36/, potrivit cazierului contravențional, se constată că **inculpatul a fost atras de 13 ori la răspundere contravențională** /f.d.38/, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află /f.d. 40, 42/.

La speță, instanța de judecată reține că contravențiile comise fac parte din categoria contravenţiilor în domeniul circulaţiei rutiere, calificate ca fapte socialmente periculoase, săvîrșite cu intenție sau imprudență, care vatămă sau pun în pericol, în mod exclusiv, sau în principal, relațiile sociale cu privire la securitatea în transport. Or, securitatea în transport se exprimă în lipsa de primejdii pentru viața și sănătatea oamenilor, sub aspectul prohibiției impuse conducătorului.

Respectiv, cele indicate supra vor fi luate în considerare de instanța de judecată la aplicarea pedepsei în calitate de circumstanță care caracterizează personalitatea inculpatului.

Fapta săvârșită de Raileanu Nicolae Nicolae prevăzută la art. 264[1] alin. (3) din Codul penal se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar raportat la prevederile art. 16 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria celor ușoare.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele stabilite ale cauzei, ținând cont de scopul pedepsei penale, de reeducare socială a inculpatului, luând în considerare că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, este la prima abatere de la legea penală, apreciind circumstanțele cauzei, comportamentul inculpatului în timpul şi după consumarea infracțiunii, reieșind din limita prevăzută de pedeapsa infracțiunii constatate instanța consideră că în privința lui Raileanu Nicolae, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse de sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 /două sute patruzeci/ ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Subsidiar instanța conchide că pedeapsa stabilită sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității este o garanție că va fi executată de către inculpat, începând cu data luării la evidență de către organul competent, or sancțiunea menționată este unica dictată de norma penală incriminată inculpatului în partea specială a Codului penal.

Referitor la aplicarea pedepsei complementare instanța de judecată remarcă că, legiuitorul nu întâmplător pentru această infracțiune a stabilit în calitate de pedeapsă anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, dat fiind ponderea infracțiunilor cu privire la conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate ceea ce provoacă un număr mare de accidente ca consecință a prevăzut în calitate de pedeapsă complementară privarea de dreptul special.

Ținând cont de faptul că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, instanța consideră că corectarea și reeducarea lui Raileanu Nicolae Nicolae este posibilă numai cu aplicarea unei pedepse penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Instanța de judecată explică lui Raileanu Nicolae *****că potrivit art. 67 alin. (3) din Codul penal *În caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.*

În conformitate cu art. 21[1] alin. (3) Legea privind siguranța traficului rutier, *organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorităților competente permisele de conducere ridicate pentru anularea acestora.*

Astfel din motiv că inculpatului, urmează a-i fi anulat dreptul de a conduce mijloace de transport, la rămânerea definitivă a sentinței urmează a fi remisă Agenției Servicii Publice, în vederea asigurării

evidenței executării pedepsei complementare aplicate inculpatului Raileanu Nicolae ***** privind anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare.

Instanţa reţine că potrivit art. 397 alin. 3) şi 5) din Codul de procedură penală, *dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă 5) dispoziţia referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.*

Acuzatorul de stat a solicitat încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 28,85 lei pentru efectuarea testării cu aparatul electronic „Dräger".

Potrivit art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, *Cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.*

Instanța relevă și faptul că, potrivit art. 227 alin. (2) pct.5) din Codul de procedură penală, *Cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.*

Articolul 229 alin. (1) al Codului de procedură penală, indică că, *Cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului.*

În conformitate cu prevederile art. 229 alin. (2) din Codul de procedură penală, *Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.*

Iar potrivit art. 229 alin. (3) din Codul de procedură penală, *Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.*

Or, stabilindu-se vinovăţia inculpatului în săvârşirea unei infracţiuni, acestuia îi revine obligaţia de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale şi până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

Instanța de judecată notează că urmărirea şi judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum şi cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuția cuvenită experților si interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sunt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acțiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfășoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sunt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în fața căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală; întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

Din conținutul normelor sus-citate, instanța constată solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului, una legală, or, instanța nu a constatat temeiuri rezonabile de eliberare a inculpatului de la plata cheltuielilor judiciare pe caz, iar suma de 28,85 lei nu reprezintă o povară financiară exagerată ce ar pune în dificultate inculpatul, astfel că, cheltuielile judiciare urmează a fi încasate din contul inculpatului.

Cu referire la corpurile delicte:

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea cu privire la corpurile delicte.*

Instanţa reţine că potrivit art. 397 alin. 3) şi 5) Cod de procedură penală *dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art. 395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă 3) hotărîrea cu privire la corpurile delicte.*

Potrivit art. 162 alin. (1) Cod de procedură penală, *în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz, potrivit pct. 5), documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.*

Prin Ordonanța de recunoaștere și atașare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală din 18.05.2023 a fost recunoscut în calitate de corp delict: un CD-R care a fost anexat la materialele cauzei penale.

Potrivit art. 162 alin. (1) Cod de procedură penală, corpul delict: un CD-R care a fost anexat la materialele cauzei penale, cînd sentința devine definită, se dispune păstrarea acestuia în dosar pe tot termenul de păstrare a dosarului.

Cheltuieli judiciare pe dosar nu sînt.

În temeiul celor expuse şi conducându-se de prevederile art. art. 384-385, 392-395 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,-

C O N D A M N Ă:

Se recunoaște Raileanu Nicolae*****, IDNP *****, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (3) din Codul penal și, în numele Legii, se aplică pedeapsa muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 /două sute patruzeci/ ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Se informează Raileanu Nicolae*****, IDNP *****, despre obligația acestuia de a se prezenta la Biroul de Probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul său, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe, în vederea executării pedepsei aplicate.

Se explică inculpatului Raileanu Nicolae ***** IDNP *****, că în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Copia prezentei sentințe, la rămânerea definitivă, urmează a fi remisă Agenției Servicii Publice, în vederea asigurării evidenței executării pedepsei complementare aplicate inculpatului Raileanu

Nicolae***** IDNP *****, privind anularea dreptului de a conduce mijloace de transport acordat în baza permisului de conducere.

Se încasează de la Raileanu Nicolae *****, IDNP *****, în beneficiul statului cheltuieli judiciare în mărime de 28,85 lei avansate pentru cheltuielile suportate pentru desigilarea mușiucului la propunerea de efectuare a testării alcoolscopice.

Potrivit art. 162 alin. (1) Cod de procedură penală, corpul delict: un CD-R care a fost anexat la materialele cauzei penale, cînd sentința devine definită, se dispune păstrarea acestuia în dosar pe tot termenul de păstrare a dosarului.

Sentinţa este cu drept de recurs în Curtea de Apel Cahul în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Sârbu Aliona**